

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 26/8/2021

Της: Αναστασίας – Αικατερίνης Αλεξοπούλου, Βουλευτού Β1΄ Βορείου Τομέα Αθηνών

Προς: Τον κ. Υπουργό Εξωτερικών

ΘΕΜΑ: «Πρακτικά των συνεδριάσεων του συμβουλίου πολιτικών αρχηγών, υπό την προεδρία του Προέδρου της Δημοκρατίας, του έτους 1992, για το Μακεδονικό ζήτημα»

Κύριε Υπουργέ,

Είναι τοις πάσι γνωστό ότι, εν έτει 1992, και συγκεκριμένα, στις 18 Φεβρουαρίου 1992, στις 13 Απριλίου 1992 και στις 14 Ιουνίου 1992, συγκλήθηκαν τρεις, κατά σειρά, συσκέψεις του τότε πρωθυπουργού και του τότε Υπουργού εξωτερικών με τους αρχηγούς των πολιτικών κομμάτων, που εκπροσωπούνταν, τότε, στην Βουλή των Ελλήνων, υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, προκειμένου να συζητήσουν και να λάβουν κρίσιμες αποφάσεις για την θέση της χώρας έναντι του κράτους των Σκοπίων, το οποίο σφετερίστηκε το αρχέγονο ελληνικό όνομα της Μακεδονίας. Μετά, δε, την αποπομπή του τότε υπουργού Εξωτερικών, κατά τη διάρκεια της δεύτερης κατά σειρά σύσκεψης, τη θέση του έλαβε ο ίδιος ο τότε Πρόεδρος της Κυβερνήσεως, ο οποίος, συνεπώς, εκπροσωπούσε το Υπουργείο στις ως άνω συσκέψεις.

Όπως έγινε γνωστό, διά δημοσιευμάτων του Τύπου και αναφορών των Μέσων Ενημέρωσης, οι τρεις παραπάνω συσκέψεις κατέληξαν στην ομόφωνη -πλην του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας- απόφαση, η Ελλάδα να μην αναγνωρίσει κράτος στα βόρεια σύνορά της, στην ονομασία του οποίου θα εμπεριέχεται, κατά τον οιονδήποτε τρόπο και μορφή, ο όρος “Μακεδονία”, ως συνθετικό ή παράγωγο αυτού.

Όμως, χωρίς προηγουμένως να έχει προηγηθεί καμία ανάλογη σύσκεψη του τότε Πρωθυπουργού, του τότε Υπουργού Εξωτερικών και των πολιτικών Αρχηγών, υπό τον πρόεδρο της Δημοκρατίας, η απόφαση των τριών συνεδριάσεων του 1992 καταστρατηγήθηκε, αφ’ ενός, με την **Ενδιάμεση Συμφωνία, της 13ης Σεπτεμβρίου 1995**, διά της οποίας το κράτος των Σκοπίων αναγνωρίστηκε προσωρινά και έως ότου βρεθεί οριστική λύση, ως: “Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας”, και αφ’ ετέρου, με την **Συμφωνία των Πρεσπών, της 17ης Ιουνίου 2018**, διά της οποίας, το ίδιο ως ανωτέρω κράτος αναγνωρίστηκε, μονίμως πλέον, ως “Βόρεια Μακεδονία”. Το γεγονός αυτό, ως είναι εύλογο, συνιστά άτακτη οπισθοχώρηση των Κυβερνήσεων που υπέγραψαν τις πιο πάνω Συμφωνίες, διακύβευση του εθνικού θέματος της Μακεδονίας, αλλά και πράξη που διαρρηγγύνει το συμπαγές μέτωπο ενότητας των ελληνικών πολιτικών δυνάμεων.

Έχοντας, μάλιστα, υπ’ όψη ότι, η σημερινή Κυβέρνηση εξακολουθεί να “σέβεται” την Συμφωνία των Πρεσπών, αν και όταν αυτή υπεγράφη, το σημερινό κυβερνών κόμμα την καταψήφισε και την χαρακτήρισε ως “*κάκιστη και εθνικά επικίνδυνη Συμφωνία*”, και ενώ αρνήθηκε η Κυβέρνηση την σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής της Βουλής των Ελλήνων, όπως πρότεινε η Ελληνική Λύση, ώστε να αποδοθούν οι σχετικές ευθύνες, στάση τουλάχιστον αντιφατική και παράδοξη, αποκτά τραγική αναγκαιότητα η ενημέρωση της κοινής γνώμης, ως προς το τι ακριβώς συζητήθηκε και αποφασίστηκε στις τρεις προαναφερόμενες συσκέψεις του 1992.

Για του λόγου το αληθές, επικαλούμαστε δημόσια δήλωση του τότε πρωθυπουργού της χώρας, αειμνήστου Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, ο οποίος ανέφερε χαρακτηριστικά τα εξής, ως προς τις ανωτέρω συσκέψεις, σχετίζοντας, μάλιστα, το ζήτημα με την ανάλογη τύχη του απορρήτου υλικού του Υπουργείου Εξωτερικών για την τραγωδία της Κύπρου: *“Τα πρακτικά αυτών των συζητήσεων αποτελούν πολύτιμο ιστορικό υλικό. Και δεν τα δίνουν στη δημοσιότητα. Περίεργο πράγμα. Τα πρακτικά για την υπόθεση της Κύπρου. Ο φάκελος της Κύπρου μένει απόρρητος. Τα πρακτικά των συνεδριάσεων των πολιτικών αρχηγών [υπό τον πρόεδρο της Δημοκρατίας] μένουν απόρρητα για πάντα. Και αμφιβάλλω, αν θα σωθούν. Κινδυνεύουν και να χαθούν κιόλας, αλλά ελπίζω ότι δεν θα χαθούν”* (βλ. στις σελίδες 305 – 306 του βιβλίου του δημοσιογράφου Αλέξη Παπαχελά: *“Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης με τα δικά του λόγια”*, τόμος Β’).

Επειδή σε ένα δημοκρατικό πολίτευμα και σε μια ευνομούμενη οργανωμένη Πολιτεία πρέπει να υπάρχει διαφάνεια, ως προς τις αποφάσεις που σχετίζονται με μείζονα εθνικά ζητήματα, και επειδή το ζήτημα των Σκοπίων εξακολουθεί να παραμένει ανοικτό, εξ αιτίας των παραβιάσεων της Συμφωνίας των Πρεσπών από πλευράς του σκοπιανού κράτους, είναι επιβεβλημένη η διάσωση και δημοσιοποίηση των πρακτικών των τριών συμβουλίων του πρωθυπουργού, του υπουργού Εξωτερικών και των πολιτικών αρχηγών, υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, που έλαβαν χώρα το 1992. Κατά τον τρόπο αυτό, θα τεκμηριωθεί ενώπιον της κοινής γνώμης ο λόγος που αποφασίστηκε τότε η μη αναγνώριση κράτους που να περιέχει στην ονομασία του καθ' οιονδήποτε τρόπο τον όρο “Μακεδονία”, αλλά και δύναται να ερμηνευθεί ο λόγος, επίσης, για τον οποίο αυτή η στάση παραβιάστηκε έκτοτε, από δύο τουλάχιστον ελληνικές κυβερνήσεις, οι οποίες, με αντίστοιχες Συμφωνίες, αποδέχθηκαν, τελικά, τον εν μέρει προσδιορισμό του κράτους των Σκοπίων με τον χαρακτηρισμό “Μακεδονία”.

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω,

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

1. Διασώζονται, σε έγγραφη ή οπτικοακουστική ή σε οποιαδήποτε άλλη μορφή, τα πρακτικά των τριών συνεδριάσεων που έλαβαν χώρα, διαδοχικά, στις 18 Φεβρουαρίου, στις 13 Απριλίου και στις 14 Ιουνίου 1992, ανάμεσα στον τότε Πρωθυπουργό, στον τότε Υπουργό Εξωτερικών και στους Αρχηγούς των τότε αντιπολιτευόμενων κομμάτων της Βουλής, υπό την προεδρία του τότε Προέδρου της Δημοκρατίας; Αν ναι, για ποιον λόγο αυτά δεν δημοσιοποιούνται;
2. Σε περίπτωση, που τα ως άνω πρακτικά δεν έχουν διασωθεί ή έχουν, έκτοτε, καταστραφεί ή φθαρεί, ποιος αρμόδιος φορέας φέρει την σχετική ευθύνη;

Η ερωτώσα βουλευτής

Αναστασία – Αικατερίνη Αλεξοπούλου